

Ελληνισμού είναι ότι η επιβίωση πέρα από τη βιολογική πλευρά έχει σχέση με την πνευματική, ηθική και πολιτιστική συνέχεια. Μας διδάσκει ακόμη πως ο Ελληνισμός της Κύπρου άντεξε στα χρόνια της σκλαβιάς, γιατί διατήρησε, αφενός την επαφή του με τον ευρύτερο Ελληνισμό, στους αγώνες του οποίου είχε πάντοτε ενεργό

συμμετοχή, και αφετέρου γιατί στηρίχθηκε στις ρίζες του, στην Ορθόδοξη του πίστη και στην ιστορική του μνήμη. Σε ένα τέτοιο ασυμβίβαστο αγώνα αντοχής, υπομονής και επιμονής καλείται και σήμερα με τη βεβαιότητα ότι το όραμα μιας ελεύθερης Κύπρου θα γίνει πραγματικότητα.

Τι όμως κι' αν τον κάψανε;

Θωρώ τ' απέναντι βουνό
να κλαίει, να στενάζει
τον Πενταδάκτυλο θωρώ,
βουβό να με κοιτάζει.

Απ' άκρη, σ' άκρη ο εχθρός,
στάχτη τον έχει κάνει
κι' αυτός ολόρθος και βουβός
κλαί' σαν μικρό παιδάκι.

Σαν την λαμπάδα ανάψανε
εις το κορμί φωτιά
κι' ολόκληρο τον κάψανε,
στενάζει και πονά.

Τι όμως κι' αν τον κάψανε
και στάχτη κι' αν τον κάναν,
φλόγα στην καρδιά του ανάψανε
της λευτεριάς την δάδα.

Και καρτερεί με υπομονή
την μέρα εκείνη νάρθει,
άστρο λαμπρό, ψηλά να δει
και λευτεριά να κράξει.

Ανδρέας Αναστασίου Παναγίδης